

«Αφιέρωμα στην Άννα Συνοδινού» (Κατερίνα Χουζούρη)

/ Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ένα αφιέρωμα στην μεγάλη «κυρία» του θεάτρου (στη ζωή και το έργο της), που το υπηρέτησε με πάθος, αγωνιστικότητα, πίστη και έφυγε από τη ζωή στις αρχές αυτού του χρόνου, στις 7 Ιανουαρίου 2016, θα πραγματοποιήσει ο Δήμος του Βύρωνα, το Σάββατο 16 Ιουλίου, στο Θέατρο «Άννα Συνοδινού», στις 21.00μ.μ. Την επιμέλεια του αφιερώματος έχει η Λίλιαν Δημητρακοπούλου και συμμετέχουν τα μέλη του Θεατρικού Εργαστηρίου του Δήμου Βύρωνα. Αξίζει να σημειωθεί ότι, το θέατρο που κατασκευάστηκε το 1997 προς τιμήν της, ονομάστηκε Θέατρο Βράχων «Άννα Συνοδινού».

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς από τη πορεία σ' αυτήν τη ζωή, αυτής της μεγάλης προσωπικότητας του θεάτρου;

Την Πέμπτη 1-4-1999, η Άννα Συνοδινού, επισκέφθηκε τη Ναύπακτο, για να παρουσιάσει το βιβλίο της, «Πρόσωπα και προσωπεία».

Από την επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, <http://www.parembasis.gr/index.php/menu-teyxos-39/3683-1999-39-13> και το σχετικό ρεπορτάζ για την εκδήλωση, είναι το απόσπασμα από την ομιλία της:

«...Το κλασσικό θέατρο είναι ο μέγας προβολέας του πολιτισμού μας. Στο ένα πόδι του τραπεζιού είναι η Εκκλησία και ο άμβωνας, στο άλλο πόδι είναι το Βουλευτήριο, ο Κοινοβουλευτισμός, στο άλλο είναι η σκηνή και η ορχήστρα, όπου οι ηθοποιοί –αν ποιούν ήθος– μπορούν πολλά να δώσουν στην κοινωνία, και στο άλλο είναι το σχολείο. Αυτά τα τέσσερα πόδια στηρίζουν μια βάση πάνω στην οποία ή υπάρχει ένα γένος ή υπάρχει ο πολιτισμός ή δεν υπάρχει...

– Είναι πολύ δύσκολο μια κοινωνία να φτιάξει μια Αντιγόνη;

– Πράγματι είναι πάρα πολύ δύσκολο μια κοινωνία να φτιάξει μια Αντιγόνη, να φτιάξει έναν ηγέτη, να σεβασθεί έναν Ιεράρχη, να πιστέψει έναν νέον άνθρωπο, έχουμε ανάγκη από πίστη ο ένας στον άλλον...

...Εδιάλεξα την Αντιγόνη... γι' αυτό ένωσα την ουσία και την αποστολή ενός ηθοποιού με την έννοια του «ήθους ποιείν», ενός λειτουργού πνευματικού ακριβώς για να προσφέρει από την έπαλξη του θεάτρου το ήθος ενός πολιτισμού, τον οποίον πολεμούν με πολλούς τρόπους, ακόμη και μ' αυτόν που μαίνεται τώρα κοντά μας. Εμείς θα λέμε (σαν την Αντιγόνη): «γεννηθήκαμε για ν' αγαπάμε» και (σαν Χριστιανοί) «αγαπάτε αλλήλους»...

...Αξίζει να παιχτεί (η Τρισεύγενη του Κ. Παλαμά)... Ας ευχηθούμε να δώσουμε στην νεολαία τέτοια κείμενα. Γιατί τους αξίζουν αυτά τα κείμενα. Δεν τους αξίζουν αυτά που ακούνε διαρκώς από τα «αα» στις καφετέριες. Απαλλάξτε τα παιδιά απ' αυτήν την τυραννία, απ' αυτό το κάτεργο, να ακούνε κάτι που δεν αγγίζει μέσα την ψυχή τους και δεν συνταιριάζει μ' αυτό το θείο περιβάλλον που λέγεται Ελλάδα. Πιστεύω θα μας παραδειγματίσουν οι σκληρές ημέρες που περνάμε...».

Κατερίνα Χουζούρη